

ומתרינין: **הכי נמוי**, גם על דברי אילפא, נתרן, שרבי יהודה סובר שהפיגול נקבע בשעת זריקה, ואז **לכי זריק**, כשאכן יזרוק את הדם, **תיגלי מילתא למפרע** (87) שחל הפיגול משעת שחיטת סימן ראשון, הילכך, נקבע הפיגול במחשבה ראשונה שהיא מחשבת חוץ לזמנו (88).

ביאור זה של רב אשי אליבא דרבי אבא, הוא לדעת אילפא. אבל רבי יוחנן בגמרא זבחים [שם] סובר שרבי יהודה חולק אף בעבודה אחת, וסובר שנקבע פיגול של מחשבת חוץ לזמנו, מפני ש"תפוס לשון ראשון", כלומר, בעירוב שתי מחשבות נתפסת הראשונה, אף כאשר בשעת חלותן הן כבר מעורבות (89), הילכך, מבארת הגמרא: **אי בעבודה אחת, אי בשתי עבודות**, כלומר, גם לדעת רבי יוחנן, יתבאר כמו לדעת אילפא, שבשעת הזריקה שהיא שעת חלות הפיגול, חל ראשון ראשון, ונתפסת מחשבת חוץ לזמנו.

ומקשינן: **אי הכי**, אם כן, שהפיגול חל

ל"מפרע" משעת השחיטה, קשה, **גבי תודה נמוי** (90) **עד דזריק**, ואז תוקבע הפיגול למפרע משעת השחיטה?

ובכל זאת, אף שנקבע הפיגול למפרע, לדעת רבי אבא, משעת השחיטה, אמרה המשנה שהוקדש הלחם בקדושת הגוף בשעה שנשחט הזבח במחשבת פיגול, החל למפרע, למרות שהזבח נתפגל, ואם כן, מוכח, שמחשבת פיגול מרצה לקדש הלחם, ולמה לא תרצה מחשבת פיגול להביא קדשים קלים לידי מעילה [ולהוציא קדשי קדשים מידי מעילה].

וחוזרת הקושיה: מה שונה חלות קדושת הגוף בשחיטת פיגול מחלות דין מעילה? וקשה על רב גידל אמר רב?

ומתרינין: הגמרא חוזרת בה מכל השקלא וטריא לחלק בין קדושת הלחם שהיא בשעת שחיטה לבין דין מעילה שהוא בשעת זריקה (91), **אלא, מאי**, מה ששינוי שהלחם נתקדש בשחיטת פיגול, **לאו לחיוביה**

87. גירסת השיטה מקובצת.

88. המנחת חינוך [מצוה קמד אות ה] מביא את חקירת המשנה למלך [הערה 34 והערה 78], האם האוכל את הבשר בין שחיטת פיגול לזריקה חייב משום האוכל פסולי המוקדשין.

והמנחת חינוך דן אם עובר על איסור אכילת פיגול להתחייב מלקות. וכתב, שכיון שעדיין ספק האם יתברר הפיגול, ועד שעת הזריקה, הוי עדיין "התראת ספק", ועל התראה זו אין לוקין, כמבואר במסכת נדה [מו ב] ובתוס' יבמות [פ א ד"ה נעשה]. ואף שאחר כך יתברר הפיגול למפרע, ואף למי שסובר דאמרינן "איגלאי מילתא למפרע" [עיי' שם], מכל מקום, אפשר

דכאן אינו נעשה פיגול למפרע כלל רק אחר זריקה. וצריך לבאר את דברי המנחת חינוך, שכוונתו לומר, שההתראה היא בספק שמא לא יזרוק כלל.

ואין לומר, שהספק הוא אם יזרוק בשתיקה או במחשבה אחרת, כי אף אם יזרוק במחשבה אחרת, מכל מקום, שם פיגול עליו, אלא שאינו חייב כרת.

89. רש"י שם, ועיי' שם בתוס' פירוש אחר.

90. גירסא אחרת: נימא.

91. לפי מסקנת הגמרא, מתי חל הפיגול